

РЕШЕНИЕ

№ 4565

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5833** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. М. И. против решение от 05.05.2011 г.,
постановено по НАХД № 15753/2009 г. на СРС, наказателно отделение, 2 с-в. Със
същото е потвърдено НП № 75535/23.09.2010 г. на заместник-началника на
ОПП-СДВР, с което на И. М. И. на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е наложена глоба в
размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок
от един месец за нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се
отмени и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не изразява становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 05.05.2011 г., постановено по НАХД № 15753/2009 г. на СРС, наказателно отделение, 2 с-в е потвърдено НП № 75535/23.09.2010 г. на заместник-началника на ОПП-СДВР, с което на И. М. И. на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 27.08.2010 г., около 19.30 ч. И. М. И. управлявал лек автомобил „Р. Т.” с ДК [рег.номер на МПС] , като същият предприел маневра изпреварване след пътен знак, който забранявал същата при наличие на пешеходна пътека преди маневрата и спирка на градския транспорт. От страна на органите на ОПП-СДВР бил подаден ясен сигнал със стоп палка по образец тип МВР, но лицето, управлявало моторното превозно средство при подаден сигнал със стоп палка не се подчинил, а продължил движението си, с което нарушил чл. 103 от ЗДвП. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № 75535/27.08.2010 г., въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че касаторът е нарушил чл. 103 от ЗДвП. Приел е, че издаденото наказателно постановление съдържа всички реквизити по чл. 57 от ЗАНН.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е възприета от първоинстанционния съд. Съгласно чл. 103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В процесния случай се установява от събраните по делото доказателства, включително това обстоятелство се доказва и от изявленията на касатора, както в първоинстанционната жалба, така и в касационната жалба, че на посочената дата касаторът е управлявал лекия си автомобил, като е забелязал подадения сигнал със стоп-палка от служители на СДВР-ОПП. Следователно, подаденият сигнал е бил несъмнено възприет от водача на моторното превозно средство. Правилно първоинстанционният съд е посочил, че колебанието на водача на моторното превозно средство дали подаденият сигнал се отнася за него не е основание същият да не се подчини на подадения сигнал, като същият е бил длъжен, без да застрашава останалите участници в движението да спре, за да разбере дали той е адресат на указанията на контролния орган. Като не изпълнил подадения сигнал за спиране и е продължил движението си касаторът е нарушил чл. 103 от ЗДвП.

В процесния случай е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. При съставянето на акта и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. От събраните по делото доказателства се установява и извършването на нарушението. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото

извършване, и обстоятелствата, при което е извършено.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, V-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2011 г., постановено по НАХД № 15753/2010 г. на СРС, наказателно отделение , 2 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: